

Päivityksin paranneltu

Ammatti- ja hifikäyttöön kaiuttimia valmistava brittiläinen PMC päivitti kaksikymmenvuotista olemassaoloaan juhlistavat Twenty-sarjan kotikaiuttimet uuteen uskoon viisi vuotta niiden julkistamisen jälkeen. Viimeisimmässä HifiExpossa Suomessa debytoinut Twenty5.26 sijoittuu uuden sarjan huipulle, minkä kuulee myös äänestä.

USEAMMANKIN maahantuojan listoilla vuosien saatossa roikkunut PMC on pikkuhiljaa hivuttautunut hifistienkin arvostamaksi kaiutinmerkiksi, niin ammattilaittepuolelta kuin se nimensä (Professional Monitor Company) puolesta peräisin onkin. Lontoon liepeillä sijaitsevan yrityksen tiloissa on toki valmistettu kotikaiuttimiakin jo pitkälti toista vuosikymmentä, mutta firman olemassaolon 20-vuotista historiaa juhlistanut, viitisen vuotta sitten julkaistu Twenty-sarja laittoi ison pyörän rullaamaan.

Twenty5.-sarjan myötä PMC toteuttaa jo edellisessä lanserauksessa aloitetun sukupolvenvaihdoksen, sillä firmaa alusta asti vetänyt ja suunnittelusta vastannut Peter Thomas on luovuttanut viestikapulan pojalleen Oliverille, jonka ideat edellä .5-mallisto on kehitelty.

Twenty-sarja jää – ainakin toistaiseksi – uuden malliston oheen saataville, joskin vain perustason pintaviimeistelyinä.

Näkyviä ja näkymättömiä parannuksia

Twenty5.26 muistuttaa mittasuhteiltaan ja muutenkin ulkoisesti edeltäjänsä, mutta tarkempi silmämääräinen tutustuminen aiheeseen paljastaa osan uudistuksista. Neljällä eri pintavaihtoehdolla saatavan kotelon painoa hieman kasvattanut aineenvahvuuksien lisäys ja jakosuotimen päivitys eivät näy päällepäin, mutta tarkkasilmäinen havainnee yli kolmimetrisen atl-transmissionlinjan loppupäätä silmäilemällä Laminair Ventiksi nimetyn viritytyksen aiheuttamat muodonmuutokset suuaukoissa sekä 27-millimetrinen Sonoflex-diskanttielementin suojaaksi asetetun metalliverkon muotoilussa tapahtuneen uudistuksen, jonka kerrotaan vaikuttavan diskantin säteilykuvioon edullisesti.

Kolmitteisen kaiuttimen valurunkoinen 17,7 senttimetrin bassoelementti on uudessa mallissa tyyppiä g-weave, mikä tarkoittaa paperimassasta ja lasikuidusta ikään kuin kutoen konstruoitua hybridirakennetta. Myös 50-millimetrinen keskiaäninen on sekin hieman paranneltu versio edellisen mallin vastaavasta.

kuka

Jaakko Eräpää on maaseudun rauhassa asuva, laadukasta ääntä suuresti arvostava äänentoiston rautainen ammattilainen, yli neljännesvuosisadan kokemuksella. Rytmimusiikin levyarosteluista journalistisen uransa aloittanut ja sittemmin myös hifiin korvansa kallistanut audiokonkari poimii korkeiltaan valtavirrasta mielekiintoisia tuotteita.

Kaiuttimen peräseinän kiiltävää teräslevyä vilkaistessa paljastuu vielä yksi näkyvä muutos: PMC on päättänyt käyttämään vain yhtä naparuuviparia aiempien kolmen sijaan.

Sähköisiin ominaisuuksiin kaiuttimen kokemat muutokset eivät ole vaikuttaneet, sillä toistimen impedanssi on edelleen kahdeksan ohmia ja herkkyys 86 dB/W:n luokkaa. Jakotaajuudetkin on sijoitettu hyväksi havaituille haminoille 400:n ja 4 000 hertsin tienoille. Entisin lukemin mennään myös suositellun tehoalueen (50 – 300 wattia) ja luvatussa taajuuskaistan (27 – 25 000 hertsiä) lohkoilla.

Puhtaasti ja potkulla

Keskimmääistä epäherkempänä Twenty5.26 tykkää löytäytyä useamman kymmenen watin vahvaimen seuralaiseksi, minkä myös valmistajan suositus kertoo. Eli tällä kertaa jätimme soinnillista hunajaa pursuilevat pienitehoiset putkoset väliin ja viritimme keskiväkevät puoli-johteiset tulille.

Aika pitkälle Spec RSA-717EX -vahvistimen 50 d-wattilla kahdeksaan ohmiin päästiinkin, vaikka äänenpainoiden kohottua äärimmäisille rajoille aivan hiuksenhieno ahdistuneisuutta oli aistittavissa, kun ilmoille kajahatti esimerkiksi massiivinen ja täyteen sullottu äänite à la Billy Gibbons. Tai sitten hieman vähemmän ahdettua mutta vielä rosoisempaa settiä Keith Richardsin tai Nick Caven muodossa. Toki tällöin yli 70-kuutioinen kuuntelutila oli jo varsin täynnä ääntä.

Kaiuttimet eivät olleet mekkalasta moksiskaan. Puhdasta rososoundia napakalla potkulla olisi löytynyt ilmeisesti lisääkin, jos käytössä olisi ollut järeämpää vahvainkalustoa. Mutta monista rockin räimettä uskottavasti tuuppaavista kovapuhujista poiketen PMC:t soivat hyvin myös hillitymmin hehkutettuina. Jopa bassot skaalautuvat mainiosti käytetyn äänenvoimakkuuden mukaan. Syvimmät jytynät edellyttävät toki – korvan bassoalueen epäherkkyyden vuoksi – hiukan hissuttelua enemmän hanaa.

Twenty5.26:n napakasta toistosta on iloa myös vähemmän äkkiväärän musiikin parissa. Useammankin akustisen jazzäänitteen pystymallinen basso soi kiinteän seurattavasti mutta samalla myös kimmoisan jäntevästi

→ Transmissiolinjan suuaukoista kajastaa osa Laminair Vent-systeemin olemuksesta

Monijohdotus jäi edeltävään malliin. Nyt mennään yksillä kaapeilla.

Diskantti- ja keskiäänisen kalottien suojarituloiden rakenteella on merkitystä säteilykuviolle.

Bassoäänisen kartion materiaali yhdistää paperin ja lasikuidun g-weave-hybridiksi.

ja täyteläisesti. Kaikenmoisen rytmimusiikin energinen etenevyys on sekin listattava PMC:n hyveisiin, kuten ovat myös soinnillinen läpikuultavuus ja sen myötä luontevasti valottuvat sointivärit ja musisoinnin nyanssit.

Kaiutinten toistosta voi halutessaan havainnoida tiettyä työkalumaista monitorin tuntua, joskaan ei useimpien ammattikäyttöön suunnattujen kaiutinten sisäänrakennettua taipumusta kliinisyyteen. Diskantin sointi saattaa paikoin olla aavistuksen runsaanpuoleista sorttia, mutta – kenties johtuen ylemmän jakotaajuuden sijainnista korvan herkimmän alueen ulkopuolella – varsinaista kirpeyttä ei juurikaan esiinny.

Auktoriteettia ja kontrollia

Jos ei Twenty5.26:tta saa järkkymään rockilla, niin ei se tahdo onnistua konserttimusiikillakaan. Edes Edgard Varèsen *Ameriqués* ei onnistu laittamaan kaiutinta polvilleen. Hämmäntävän voimalliset dynaamiset kontrastit ja iskuäänten pidäkkeettömyys välittyvät vaivattomasti vyörytyksestä toiseen, ja vaikka soinnissa on kontrollia ja eheyttä, musiikki tavoittaa myös avaruuden tunteja.

Astetta Varèsea vähemmällä vääntömomentilla varustetut mutta omalla tavallaan radikaalit Bartokin hienot piano- ja viulukonsertot hoituvat PMC:n Twenty5.-sarjan kunkkuparilla nautittavan ansiokkaalla auktoriteetilla ja eleettömän luontevasti. Suvantopaikoissa on soljuvuutta, ja kun fortet edellyttävät energialatausta, sitä lähtee. Ehkä joskus on tullut vastaan jousten hienostuneempaakin hoitoa tai vaskien mehevämpäkin kommentointia, mutta toisaalta Twenty5.26 ei lisää romantiikkaa sinne, missä sitä ei luonnostaan ole.

Periodisoittimin tulkittu Bach avautuu PMC:llä hienosti kaikkiin ulottuvuuksiin, ja kontratenorin äänialan luontaiset piirteet eivät jää arvailujen varaan. Referenssäänitteen statuksen saavuttanut Sibeliuksen

pianokirjallisuuden kokonaisteos Janne Mertasen tapaan jättää sekin hyvin vähän soinnillista toivomisen varaa. Vain lievääkin lievempi kuivakkuus lyö leimansa muutoin vakuuttavaan elämykseen.

Yleisesti pätevä

Journalistin audiomuistin sopukoista kaivetun vertailevan mielikuvan mukaan Twenty5.26 soi edeltäjänsä ruudikkaammin, fokusoidummin ja avoimemmin, mutta koska rinta rinnan -tyyppisiä kokemuksia ei ole, enempi spekulointi jääköön tällä erää. Molempia tapauksia voisi kyllä kehaista tietystä yleispätevyydestä, jonka perusteella niitä saattaa suositella kaikkiruokaisillekin musiikinystävälle.

Äänivaroihin ja niiden auktoriteettiin suhteutettuna kaiuttimen solakka ulkoinen olemus ja kohtuullinen koko mahdollistanevat sijoituksen monenlaisiin sisustuksellisiin ja akustisiin olosuhteisiin. Laadulla on toki hintansa, mutta siinäkin suhteessa Twenty5.26:tta voi pitää kilpailukykyisenä vaihtoehtona. Jopa isommilleen. ■

info PMC Twenty5.26

Hinta	8 860 €/pari
Edustaja	MR.Hifi
Puhelin	(09) 344 3949
Lisätietoja	www.mrhifi.fi www.pmc-speakers.com

Mitat (lxkxs).....	19,2 x 104 x 43,9 cm
Paino	25 kg
Toimintaperiaate	3-tie, transmissiolinja
Suurin suositeltava teho	300 W
Nimellisimpedanssi	8 Ohm
Elementit	
-basso	170 mm
-keskialue	50 mm
-diskantti	27 mm
Jakotaajuus	400 Hz, 4 000 Hz
Liitin	Naparuuvi
Kaksoisjohdotus	Ei